

Lista uczestników:

Sara Plewka 3e
Natasza Korneluk 3e
Angelika Łabędź 3e
Nicola Kuryś 3e
Michał Niemirski 3e
Natalia Giecowicz 3e
Filip Łeszega 3e
Sylwia Misiura 2e
Iga Szwed 1c
Maciej Jaszczuk 1d
Oliwia Dawidziuk 1d
Aleksandra Jurkiewicz 1d
Aleksandra Pabisek 1d
Gabriela Grzęda 1d
Wiktoria Ornaf 1d
Agnieszka Kryjak 1d
Julia Gul 1d
Weronika Krygier 1d
Katarzyna Kondracka 1d
Alicja Szuba 1d
Natalia Łobocka 1b
Sara Rompa 1b
Weronika Wojtunik 1b
Anna Herbut 3b
Mateusz Krempa 2e
Krzysztof Nyderek 2e
Kamila Herbut 2c
Karolina Wieszkowska 3Tc
Gabriela Piętka 2d
Sylwester Wersocki 2d
Paulina Morek 2a
Andrea Kreutzer 1c
Katarzyna Lyszkiewicz 1e
Wiktoria Malecka 1c
Zuzanna Tuz 1c
Adrian Grębosz
Kacper Zachmyc 1e
Rafał Podlasiak 1e
Wiktoria Plitt 1e

Nauczyciele i instruktorzy:

Elwira Kozak

Roman Sobczak

Wioletta Kowcza

Monika Matyszczuk

Jarosław Zawiślański

Maja Huminiłowicz

Beata Krop

Piotr Łobocki

Jarosław Kotliński

Jarosław Cywka

Janina Samsoniuk

Ewa Piotrowska

Tadeusz Rybicki

Anna Krych

Marek Oleksy

Zbigniew Szumski

Łukasz Duda

Dariusz Fodczuk

Stanisław Szumski

Karolina Mełnicka

Noemi Lech

Tomasz Środa

Katarzyna Rotkiewicz

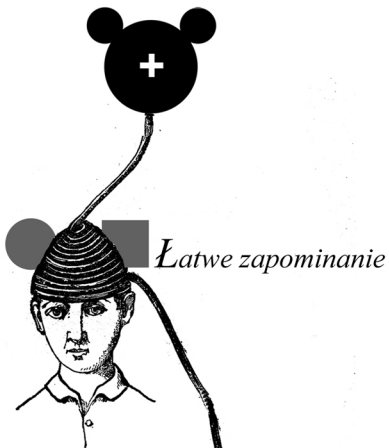
Piotr Marecki

Dawid Stanek

Łatwe zapominanie

Teatr CINEMA
warsztaty teatralne

2015

***DON'T
TEACH ME
TOUCH ME***

widzę **BYLE JAKIE** działanie
przed **BYLE JAKIM** myśleniem

BYLE JAKI Gustaw
przemienia się

W BYLE JAKIEGO Konrada

BYLE JAKI felietonista

W BYLE JAKIEGO moralistę

słyszę

jak **BYLE KTO** mówi **BYLE CO**

do

**BYLE
KOGO**

“
TADEUSZ RÓŻEWICZ

PRZYSZLI ŻEBY ZOBACZYĆ POETĘ
“

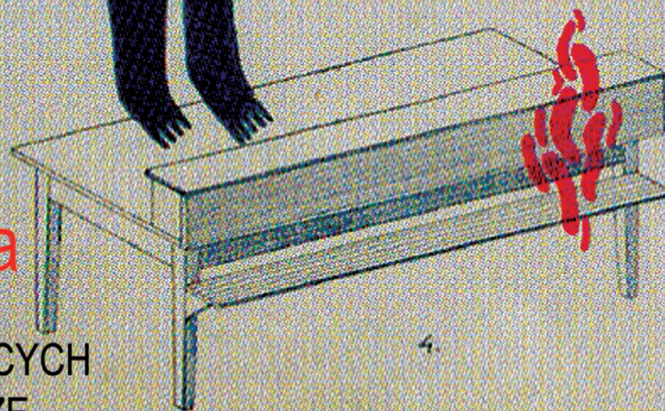
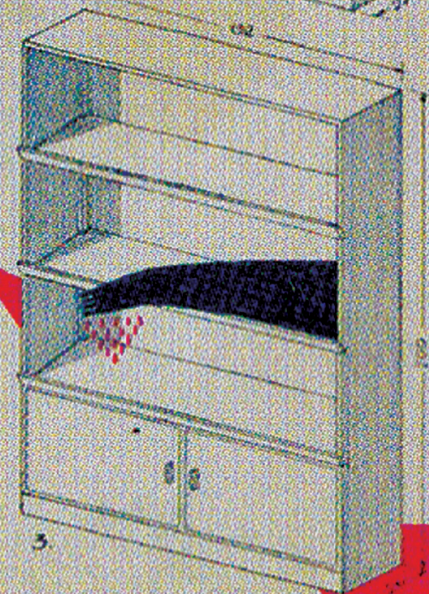
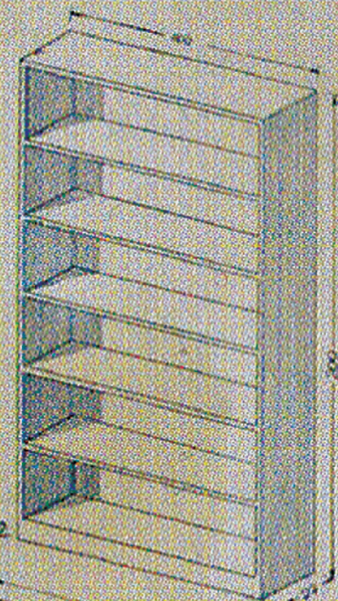
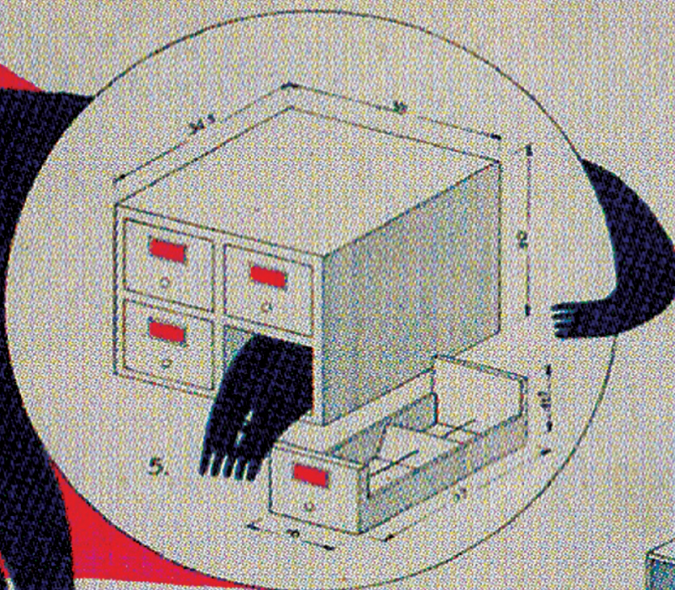
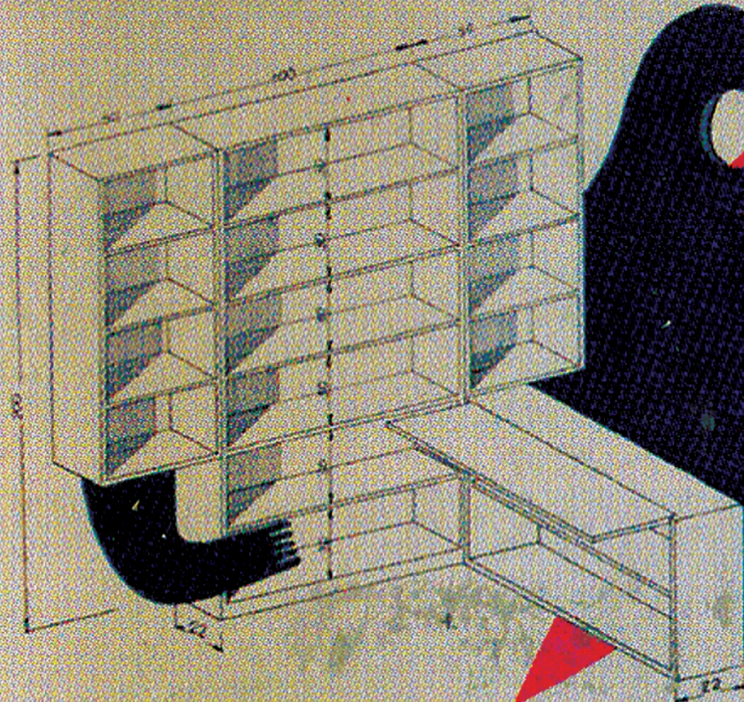
Elwira Kozak
dyrektor
Zespołu Szkół
Ogólnokształcących i Technicznych
w Jeleniej Górze

ZSOiT to szkoła o długiej historii i bogatej tradycji, opartej na ideałach oświeceniowych. I choć zmieniały się nazwy, zakres nauczania, lokalizacje, dyrektorzy, nauczyciele i uczniowie, jej klimat od początku przesiąknięty był szacunkiem do nauki i do drugiego człowieka. Początki szkoły sięgają 1945 r. Powstała jako Państwowe Gimnazjum Technologiczne i Elektryczne, które wraz z Liceum Pedagogicznym i Szkołą Handlową mieściło się przy ulicy Nowowiejskiej. W roku szkolnym 1948/49 przeniesiono siedzibę szkoły na ul. Wynalazców. W 1949 r. rozpoczęto kształcenie przyszłych chemików w Gimnazjum Przemysłu Chemicznego. W trakcie istnienia szkoła zmieniała swój profil, zniknęły klasy zawodowe o specjalnościach: elektryk czy ślusarz i pod koniec lat 50. pozostał już tylko profil chemiczny. W 1976 roku utworzono Policealne Medyczne Studium Zawodowe przygotowujące techników analityki medycznej. W 1977 roku wszystkie współistniejące szkoły połączono w Zespół Szkół Chemicznych. Od 1990 roku włączono do Zespołu Szkół nowy kierunek - Technikum Ochrony Środowiska. Można powiedzieć, że dzisiejsze kierunki technikum: technik analityk i technik ochrony środowiska są kontynuacją chemicznej tradycji szkoły. We wrześniu 1994 roku rozpoczął się nowy rozdział w historii naszej szkoły: rozpoczęła swa działalność III Liceum Ogólnokształcące w Jeleniej Górze. Tym samym Zespół Szkół Chemicznych został przekształcony w Zespół Szkół Ogólnokształcących i Zawodowych, który w 1999 roku otrzymał imię wielkiego umysłu doby oświecenia - Jędrzeja Śniadeckiego. W 2005 roku połączono Zespół Szkół Ogólnokształcących i Zawodowych oraz Zespół Szkół Ogólnokształcących i Budowlanych tworząc Zespół Szkół Ogólnokształcących i Technicznych, w skład którego weszły: III Liceum Ogólnokształcące im. Jędrzeja Śniadeckiego i Technikum.

Tytuł „Łatwe zapominanie” zawiera w sobie trzy ważne pytania, na które będziemy chcieli odpowiedzieć praktycznie w czasie prowadzonych warsztatów i „anarchizujących” zajęć integracyjnych. Przez anarchię rozumiemy tu rozbitcie kodu izolacji, banału zajęć pozalekcyjnych, przeciwstawienie ryzyka tkwiącego w rzeczywistości fikcyjnemu napięciu emocjonalnemu wynikającemu z obcowania z komputerem, np. gry komputerowe, fałszywe przyjaźnie fejsbukowe.

Pierwsze pytanie brzmi tak: czy sztuka, sztuki performatywne, teatr i ryzyko w nich zawarte są na tyle dużą siłą, by rozbroić schematy istniejące we współczesnej szkole? Schematy te dotyczą zarówno nauczycieli, ich sposobu postrzegania uczniów i swojego zawodu, jak i uczniów w ich codziennej rutynie szkolnej. Pierwsze spojrzenie to resentment, spojrzenie od strony nauczycieli i prowadzących warsztaty. Jak szybko zapominamy, że byliśmy uczniami. Ceniśmy sobie sentymentalny wgląd w naszą szkolną przeszłość zapominając o praktyce uczniowskiego buntu. Nawet, jeśli przybiera on formy nieposłuszeństwa. Dynamiczny rozwój technologii cyfrowej, który ma wpływ na współczesną szkołę traktujemy jako namacalną codzienność. Nam jednak chodzi o komunikat emocjonalny zawarty w sztuce. Bazą jest „Kartoteka” Tadeusza Różewicza. Debiut Różewicza - dramaturga będzie patronował naszemu debiutowi. Nauczyciele podejmą ryzyko komunikowania swoich emocji przy pomocy sztuki. Młodzieńcza energia uczniów będzie musiała służyć do przełamania naturalnej nieśmiałości, niechęci i kpiny z występów publicznych. Ponieważ „Kartoteka” jest formą otwartą, będzie wymagała od uczniów i nauczycieli inwencji w prezentowaniu siebie i swoich problemów. Uczniowie w sposób naturalny skonfrontują się z nauczycielami na polu sztuki, a więc na polu ryzyka i kreatywności.

WAR SZTATY

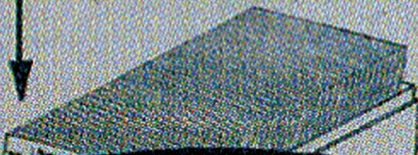

1. TADEUSZ RÓŻEWICZ **Kartoteka**
2. TEATR CINEMA
3. ZESPÓŁ SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH I TECHNICZNYCH W JELENIEJ GÓRZE

2015

UDOSTĘPNIANIE KARTOTEKI

T. Różewicz /obustronnie/

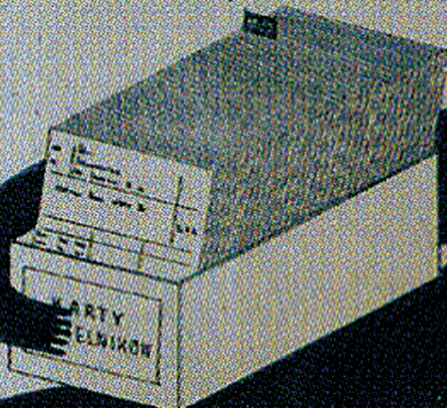

Nazwisko PERKOWICZ		
Nr 56	Imię Stanisław	Za dat.
Zawołanie rolnik		
Adres domowy Srokowo		
Adres miejsca pracy Srokowo		
Data i miejsce urodzenia 25.5.1942		
Imiona rodziców Jan, Agnieszka		
Zapisać rodziców		
Zapisać na podstawie dowodu osobistego Nr WCA 2285		
Data 2. 11. 1988		

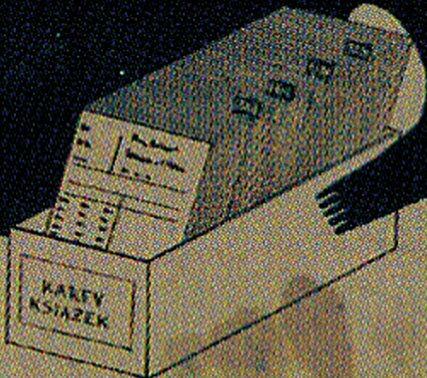
ZOBOWIĄZANIE	
Świadczymy, że powyższy kredyt został w całości spłacony i zobowiązanie się niniejszym do książki lub przedmiotów	
Data 2.5.1985 r.	Miejsce
KARTOTEKA KSIĄŻEK (BIBLIOTEKA)	
Przebieg odpowiedzialności za wypłatę przez wyżej podpisanego/ą zobowiązania w bibliotece do książki	

TEATR CINEMA

Nr 56		Imię Stanisław		Nazwisko PERKOWICZ		ch	
Adres Srokowo		Data wypisania		Data zapisa			
Uwagi Karta nr 2		Rolnik. Interesuje się książkami historycznymi. Czyta dużo i systematycznie		22.1985			
Nr zaw. książki	Data wypisania	Nr zaw. książki	Data wypisania	Nr zaw. książki	Data wypisania		
1025	6.6.1984	1046	25.10.1984				
2105	15.6.1984	2002	28.11.1984				
2099	21.6.1984	2901	28.11.1984				
1000	21.6.1984	2085	15.12.1984				
391	5.7.1984	1506	25.12.1984				
2513	11.7.1984	1956					
537	22.7.1984	2572	4.1.1985				
2015	23.7.1984	2010	15.1.1985				
1209	4.1.1985	2836	21.1.				
1502	15.3.1985						
534	23.3.1985						
2156	4.9.1985						
1345	12.9.1985						
1016	23.9.1985						
2151	3.10.1985						

2015

1065		Dumas B	
Data 23.5.1985		Data 23.5.1985	
Zawołanie		Zawołanie	
Nr zaw. książki	Data wypisania	Nr zaw. książki	Data wypisania
56	23.4.1984	15	8.12.1984
25	11.9.1984	18	21.12.1984
36	23.9.1984	1956	
5	2.10.1984	24	8.1.1985
11	7.10.1984	36	8.1.85
62	15.10.1984		
11	25.10.1984		
62	14.11.1984		
2	21.11.1984		

Zespół Szkół Ogólnokształcących i Technicznych/Jelenia Góra

Drugie pytanie dotyczy takiej oto kwestii: czy możliwe jest przekreślenie, zarówno przez nauczycieli jak i uczniów, spojrzenia na budynek szkolny jako miejsca zrutylnizowanego, przymusowego pobytu - nauczycieli z racji obowiązku zawodowego, uczniów z racji przymusu edukacyjnego. Czy można to miejsce „zanarchizować” i odrestaurować emocjonalnie posługując się sztuką i pamięcią? Pamięć, która w szkole kojarzy się z „wkuwaniem na pamięć” ma tu posłużyć do zaktywizowania społecznego, socjalnego i historycznego kontekstu specjalnego regionu, jakim jest południowo - zachodnia Polska, tak zwane Ziemie Odzyskane, szczególnie wyczulone na ruchy migracyjne. Bogactwo kulturowe przybyszy jest tu wymieszane z niepewnością wynikającą z pozbawienia korzeni. Nazwijmy to wizją zewnętrzną. Wykorzystamy tu otwartą formę „Kartoteki”, która nakazuje przez pokój bohatera przejść korowodowi przechodniów z ich małymi historiami, wspomnieniami. Podstępnie zadamy tu pytanie o patriotyzm, słowo niemal wymazane ze słownika. Odpowiedzi będziemy szukali w ryzykownym patriotyzmie, który przeciwstawia się nacjonalizmowi i wykluczeniu mniejszości społecznych ze społeczeństwa. Wgląd wewnętrzny to korytarze, klasy, sala gimnastyczna. Czy można je zrewitalizować, dopasować do współczesnej aktywności? Chcemy do tego celu wykorzystać mural i graffiti. Korytarze, klasy i sala gimnastyczna będą też miejscem interwencji performatywnych i spektakli. Czy tak zapamiętane klasy, korytarze, w swojej codziennej odświętności nie mogłyby się stać jedna z kotwic anty-emigracyjnych, próbą podkreślenia, że miejsce, w którym żyję jest wyjątkowe przez moją obecność, jeśli naznacze je moją aktywnością i wizją. Okres szkolny, a więc okres budowania poglądów, także tych silnie emocjonalnych jest szczególnie zaznaczony (otwarty) na budowanie tożsamości i zakorzenienia. Oto miejsce, w którym chcę żyć i działać. Poznałem aktywność i stać mnie na aktywność. Poznałem też przyjemność i satysfakcję płynącą z aktywności. W końcu poznałem bunt, który nie jest zniecierpliwieniem, ale nadaniem sobie wartości. Tu i teraz.

Pytanie trzecie: jak szybko zapomnimy Tadeusza Różewicza? Pytanie to stawiamy zarówno uczniom jak i nauczycielom. Naszą odpowiedzią jako prowadzących zadanie jest zorganizowanie aktywnej formy przeżywania Różewicza. Bardziej chodzi tu o emocje niż o intelektualną interpretację dzieła. Celem jest zdjęcie z „Kartoteki” etykiety lektury szkolnej i przekonanie młodych ludzi, że tekst powstały w 1959 jest ciągle wspaniałą partyturą do współczesnej ekspresji z wykorzystaniem elementów współczesnej muzyki i plastyki. Tekst Różewicza jest tylko partyturą do próby otwarcia się na sztukę rozumianą jako aktywny, osobisty komentarz do życia, praktykowaną w toku warsztatów, spotkań i prezentacji zarówno wśród uczniów jak i nauczycieli. W praktyce warsztatowej Teatru Cinema nie chodzi o wykształcenie grupy koneserów sztuki czy też przygotowanie do zawodu aktora. W naszym głębokim przekonaniu sztuka a także jej aktywne warsztatowe uprawianie powoduje efekt dzielności życiowej. Jedną z definicji sztuki brzmi: sztuka to skuteczne zdziwienie. Obcując ze sztuką uczymy się skutecznie dziwić i skutecznie rozwiązywać nasze problemy. *Zbigniew Szumski*

Zbigniew Szumski – grafik, reżyser teatralny, scenograf. Absolwent PWSSP w Gdańsku, współzałożyciel i dyrektor artystyczny Teatru Cinema.

Katarzyna Rotkiewicz - Szumska, malarka, absolwentka PWSSP w Gdańsku, współzałożyciel Teatru Cinema.

Anna Krych - tancerka, choreografka, pedagog tańca. Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej przy Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie.

Tadeusz Rybicki - absolwent Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu, aktor i współzałożyciel Teatru Cinema. Założyciel Teatru Osób Uzależnionych Karawana.

Tomasz Środa - urodzony w Jeleniej Górze w 1984, obecnie mieszka we Wrocławiu. Z wykształcenia nauczyciel języka angielskiego oraz psycholog. Z pasji gitarzysta oraz wokalista. Od 6 lat gra w zespole People of the Haze oraz współtworzy Soujia Hoologans oraz Dobra Karma Ensemble. Za dnia nauczyciel w szkole podstawowej na Psim Polu, Szkole Demokratycznej Pozytywka oraz ODN Target (szkolenie nauczycieli) jako nauczyciel języka angielskiego. Wieczorami wokalista oraz gitarzysta. Zagrał ponad 300 koncertów w kraju i za granicą. Nagrał dwie płyty z People of the Haze.

get up

stand up

stand up

for your rights

BOB MARLEY

BEATA KROP OPIEKUN PROJEKTU

Plan lekcji i przerw:

prowadzący: Dariusz Fodczuk

- 1/ Akcja - Akademia bez czci - zakończenie roku szkolnego
- 2/ Akcja - Akademia bez czci - początek roku szkolnego
- 3/ Szpital psychiatryczny im. Jędrzeja Śniadeckiego

prowadzący: Anna Krych, Tadeusz Rybicki, Tomasz Środa, Zbigniew Szumski

- 4/ Święto Zmarłych / Meksyk
- 5/ We don't need no education

prowadzący: Zbigniew Szumski, Katarzyna Rotkiewicz

- 6/ Lista obecności
- 7/ Dziura w całym
- 8/ Zespół Szkół Ogólnokształcących Technicznych i Wampirycznych

prowadzący: Karolina Melnicka, Stach Szumski

- 9/ Generator Pomnika do przestrzeni publicznej Idealnego Państwaw
- 10/ Antykapitalistyczny ołtarz - mural

prowadzący: Piotr Marecki

- 11/ Laboratorium niekreatywności

prowadzący: Katarzyna Rotkiewicz

- 12/ Get up, stand up - studio foto

prowadzący: Zbigniew Szumski, Anna Krych, Tadeusz Rybicki, Tomasz Środa, Łukasz Duda

- 13/ Tadeusz Różewicz "Kartoteka" - spektakl w wykonaniu nauczycieli, uczniów i aktorów Teatru Cinema

W roku 2013 Teatr Cinema brał udział w Festival der Regionen w Austrii i tam w czasie dwutygodniowych działań powstał pomysł krótkotrwałych, pięciominutowych akcji-interwencji.

Przykład: trio freejazzowe przeprowadziło niezapowiedziany atak mini-koncertem. Słuchacze to przypadkowi bywalcy restauracji, pubów, pizzerii, letniego ogródka piwnego itp. Wybraliśmy 10 takich miejsc i po uzyskaniu zgody właścicieli niezapowiedziani dokonaliśmy aktu muzycznej przemocy. Pięciominutowa dawka ostrej muzyki, którą zwykle nazywamy nieznośną, wymykała się ocenie, a właściwie uprzedzeniu słuchaczy. Zasada oceny uległa tu zawieszeniu. Jeśli prześledzimy reakcje na ten rodzaj ataku, to zwykle upraszczając mamy do czynienia z dwoma rodzajami reakcji: 1. *ktoś uważa mnie, odbiorcę, za głupca* i serwuje mi sztukę, której nie jestem w stanie zrozumieć, odczuć. Uważa się za lepszego ode mnie. 2. *jakiś głupiec próbuje mi wcisnąć swoje nieumiejętne awangardy* i czy umie zagrać „coś normalnego”? Obie te postawy prowadzą do frustracji. Albo ktoś uważa mnie za człowieka niewykształconego, niewrażliwego, albo jakiś nieumiejętny głupiec próbuje mnie oszukać. Pięciominutowe interwencje wydają się umykać obu tym postawom. Zanim zdąży wyrobić sobie opinię obiekt znika. Zostaje pamięć i jej wielokierunkowe działania. Jedna z definicji sztuki brzmi „sztuka to skuteczne zdziwienie” (J.S.Bruner „Poza dostarczone informacje”). Bez-interpretacyjne zdziwienie. Korzystając z tego doświadczenia przeprowadziliśmy kilka akcji poprzedzonych pracą warsztatową.

1. *Lista obecności.*(str.24-27)

Rozpoczyna się lekcja. Nauczyciel odczytuje listę obecności. Dwoje uczniów przeprowadza „akcję patriotyczną”. Uczniowie – performerzy są spoza klasy. Uczniowie w klasie uczestniczą w akcji niezapowiedzianej. Jeden z uczniów-performerów pokrywa tablicę napisami „Kocham Polskę”, drugi zmażuje je i pisze 1000 razy za karę?. Akcja trwa tak długo jak długo nauczyciel odczytuje listę obecności (ok.3 min.). Działania odbywają się w kilku klasach równolegle. Patriotyzm, słowo tak ważne dla polskiej tożsamości, wydaje się być w dzisiejszych czasach słowem wstydliwym. „Akcja patriotyczna” jest próbą dotknięcia tej sytuacji, nie jest próbą interpretacji. Co oznacza „Kocham Polskę”? Czy jest to ośmieszenie tego hasła? A może przywołanie wstydlivosti? Albo odwołanie się do kibolstwa i nacjonalizmu?

2. *Dziura w całym.* (str.22-23).

Korytarz szkolny przegrodzony ścianą z małym otworem. Otwór-okno kadruje korytarz. Uczniowie uczestniczący w warsztacie obserwują przez otwór – kadr korytarz w czasie przerwy. Od pierwszych otwierających się drzwi z chwilą dzwonka kończącego lekcję do dzwonka kończącego przerwę. Mają się skupić na „choreografii”, którą wykonują uczniowie przemieszczający się korytarzem. Muzyka płynąca z głośników szkolnego radiowęzła stanowi dodatkowy bodziec. A gdyby tak zamiast muzyki pop-korytarzowej puścić „Święto Wiosny” I. Strawieńskiego? Trzeba domyślić się ładu w ruchu korytarzowym, ustanowić własną kompozycję nie naruszając zastanej.

3. *Zespół Szkół Ogólnokształcących Technicznych i Wampirycznych* (str.28-29).

Akcja polega na czasowej, jednodniowej częściowej podmianie tableau z absolwentami szkoły. Dostojne tablice ze zdjęciami grona pedagogicznego i absolwentów zostały na okres jednego dnia, a więc ok. sześciu przerw, zamienione na falsyfikaty. Bohaterami tableau – falsyfikatów są absolwenci Szkoły Wampirycznej. W czasie warsztatów odbywa się sesja fotograficzna, podczas której uczniowie charakteryzują się na wampiry. Między tableau autentycznymi wiszą, „nie rzucając się w oczy”, tableau podejrzanej treści. Akcja ma charakter konspiracyjny; kto zauważy to zauważy. Jest to jedno z tych działań, które ma wystrząść czujność na codziennosc szkolnych korytarzy. Sześć przerw – i falszywe tableau znikają. Pozostają autentyczne znaki opowiadające o historii szkoły.

4. *Meksyk* (str.21).

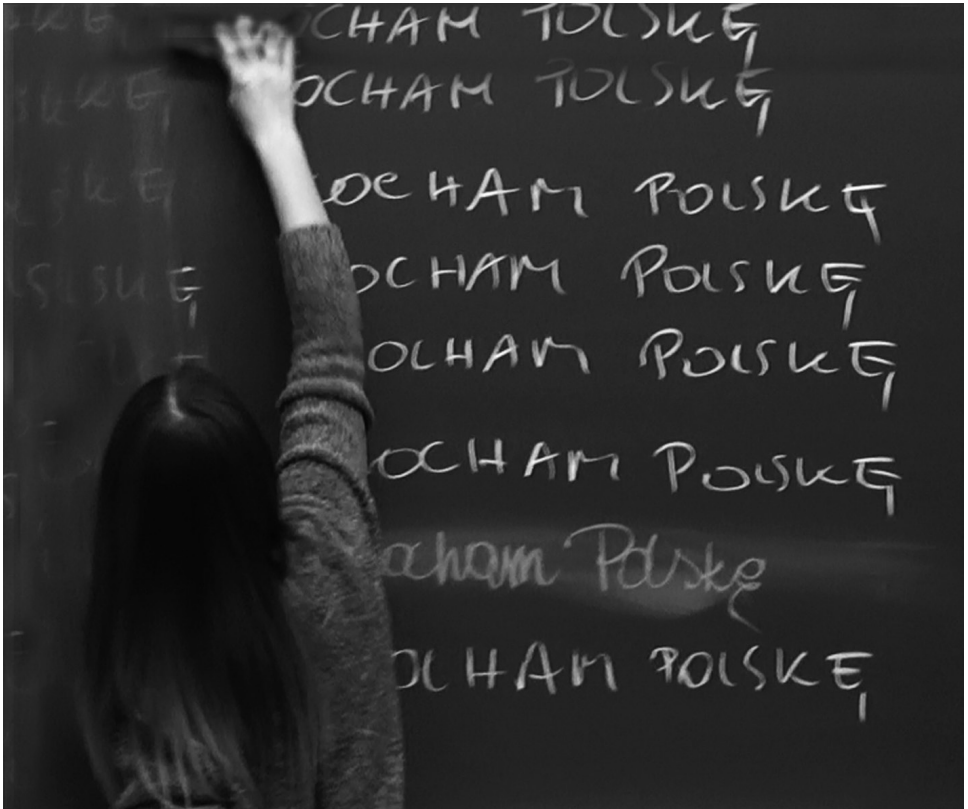
Korzystając z wyjątkowej atmosfery Zaduszek postanowiliśmy wyposażyć je w barwne elementy zacerpnięte z meksykańskiego Święta Zmarłych. Niezapowiedziany, pięciominutowy taneczny pokaz w centralnym punkcie szkoły, na skrzyżowaniu korytarzy, poprzedziły warsztaty. *Zbigniew Szumski*

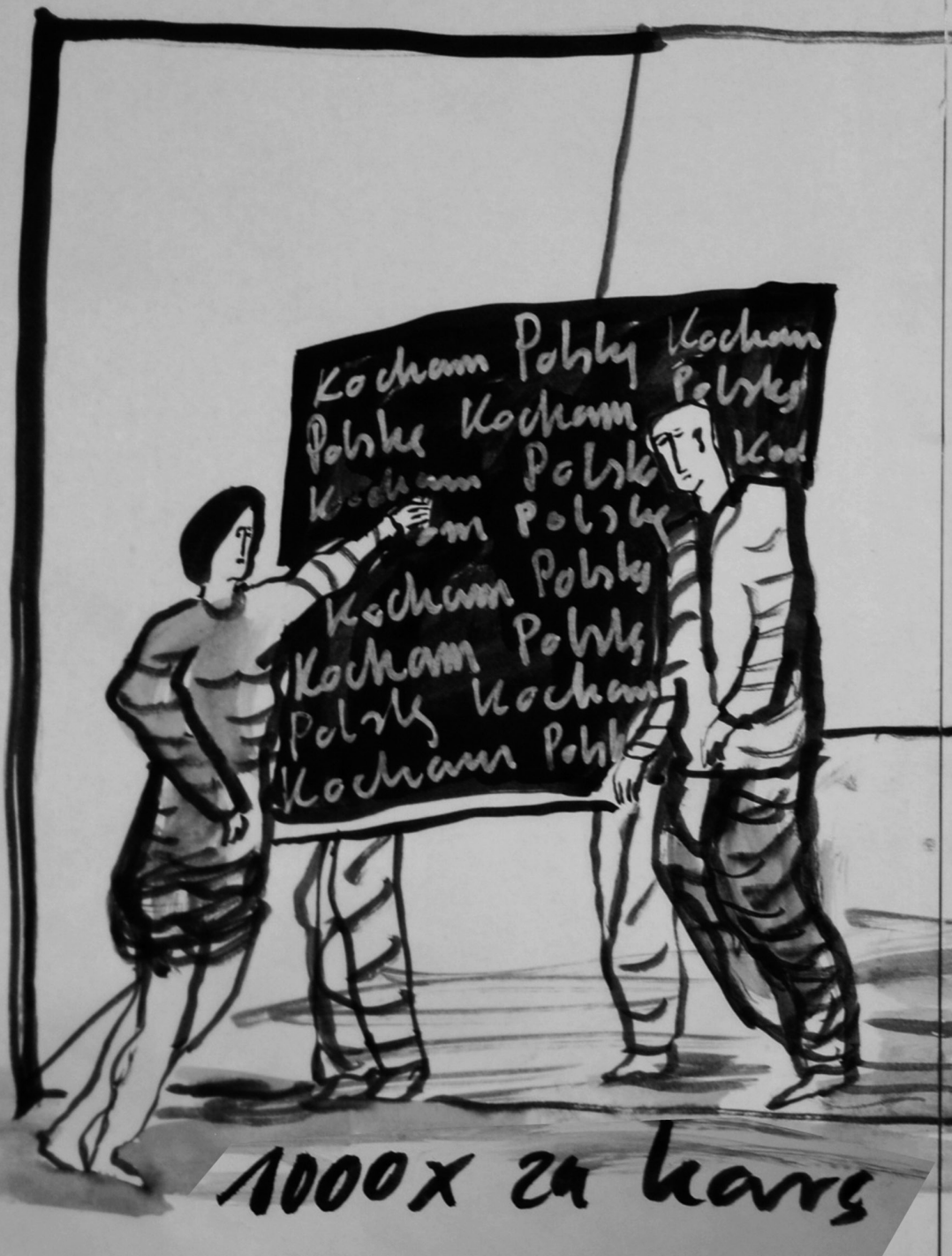

1000x za karrs

Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Polskę Kocham Polskę Kocham
Kocham Polskę Kocham Polskę
Polskę Kocham Polskę Kocham
Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Polskę Kocham 1000 x ZAKARĘ
Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Kocham Polskę Kocham Polskę
Polskę Kocham Polskę Kocham
Kocham Polskę Kocham Polskę

Prezes Stowarzyszenia Nauczycieli Na Rzecz Przywrócenia Tortur i Kar Fizycznych

Piotr Marecki
Laboratorium niekreatywności

Warsztat poświęcony jest mediom cyfrowym, strategiom ich używania oraz wyrażania się przez nie. W znacznej części warsztat podporządkowany jest strategiom niekreatywnym. Każdy kto prowadzi profil na Facebooku, Twitterze czy w innych mediach społecznościowych afirmuje odtwórczość. Jedne z najczęstszych praktyk współczesnego wyrażania się w mediach cyfrowych polegają na kopiowaniu, przeklejaniu, linkowaniu, przechwytywaniu i wykorzystywaniu materiałów gotowych. Obserwane jest powszechne zjawisko polegające na zastępowaniu tradycyjnie pojętej kreatywności (rozumianej jako twórczość z niczego) praktykami niekreatywnymi. Osobnym fenomenem jest wyjałowienie się słowa „kreatywność”. W ramach warsztatu wyjaśnione zostaną wybrane reguły rządzące mediami cyfrowymi oraz cechy charakterystyczne wybranych gatunków mediów cyfrowych (jak memy, machinimy, generatory tekstowe, twitteratura). Skupimy się przede wszystkim na sposobach wyrażania się dzięki mediom cyfrowym przez użytkowników, zastanowimy się nad rolą rozproszenia uwagi oraz rolą doświadczenia użytkownika (ang. user experience). Uczestnicy warsztatów zaangażowani zostaną do działań niekreatywnych (od tworzenia memów, pisania twiteratury, generowania tekstów, po marnowanie czasu w internecie). Warsztat skierowany jest dla nauczycieli i nauczycielek, ma pozwolić lepiej zrozumieć wszechpowszechne obecnie media cyfrowe, ich reguły i logikę oraz za pomocą kilku strategii dotrzeć do młodszego pokolenia użytkowników, tzw. cyfrowych tubylców.

Piotr Marecki (ur. 1976) – kulturoznawca, adiunkt w Katedrze Kultury Współczesnej w Instytucie Kultury UJ oraz wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej w Łodzi. Współtwórca i redaktor naczelnym magazynu o nowej kulturze *Halart* (od 1999), wydawca, organizator festiwalu literackich (m.in. *Halwagarda*) i sesji naukowych. Zajmuje się przede wszystkim mediami cyfrowymi, współczesną literaturą oraz związkami literatury z nowymi mediami i kinem, a także kulturą niezależną, subwersywną, marginesową. Publikuje w książkach zbiorowych oraz czasopiśmiech m.in. w „Kinie”, „Lampie”, „Kwartalniku Filmowym”, „Tekstach Drugich”, „Przestrzeniach Teorii”. Laureat stypendium „Polityki” dla młodych naukowców (2007), Młodej Polski (2012), nagrody Krakowska Książka Miesiąca (2007), nominowany do Paszportu „Polityki” (2001). W 2012 roku stypendysta Visegrad Literary Residency Program w Pradze w Czeskiej Republice. W roku akademickim 2013/2014 przebywał w ramach programu Fulbright Senior Advanced Scholarship w Massachusetts Institute of Technology w Cambridge w USA (lab The Trope Tank). W ramach międzynarodowych konferencji i programów badawczych wykladał na uniwersytetach w Ameryce Północnej i Południowej, Europie, Rosji, Azji. Autor wielu książek. Mieszka w Krakowie.

Dariusz Fodczuk
Sztuka bezpośredniego komunikowania

Zajmuję się malarstwem, rzeźbą, video, ale przede wszystkim jestem artystą performance. Sztuka dla mnie jest w pierwszej kolejności komunikacją - estetyzacja i formalne rozwiązania mają dla mnie drugorzędne znaczenie, interesują mnie tak długo, jak długo są w stanie komunikację uczynić bardziej efektywną.

Joseph Boys przepowiadał, że w przyszłości każdy będzie artystą. W moim rozumieniu nie miał na myśli to, że każdy będzie malował w wolnych chwilach pejzaże i martwe natury, ale że społeczeństwa komunikujące językiem sztuki będą cieszyły się bardziej świadomą, pełniej wyrażaną i przeżywaną, tym samym egzystencją.

Bez względu na to, czy początki wywodzimy z dada, czy wskazujemy na environment, happening, albo Jacksona Pollocka, performance jawi się jako ten rodzaj sztuki, który teren poszukiwań lokuje poza ustalonymi granicami tradycyjnych dyscyplin. Siłę performance stanowi wyrwanie się z ram kategoryzacji, działanie w poprzek podziałów, poza ustaloną hierarchią i porządkiem. Poruszanie się pomiędzy i poza kategoriami było i nadal jest odpowiedzią na rosnące znaczenie bezpośrednich i poziomych relacji społecznych. Sens performance zaczyna się tam, gdzie świadomość szuka wyrazu dla nowej postawy społecznej, gdzie pojawia się rozczarowanie „sztuką wysoką”, która nie wpisuje się w etos obywatelski wyrosły na gruncie kontestacji i nieposłuszeństwa. Performance wynika z potrzeby tworzenia sztuki szybkiego reagowania, będącej w dynamicznej relacji z otoczeniem, wpisanej w kontekst, reaktywnej, krytycznej, komentującej, wszędobylskiej, natrętnej, niesfornej, procesualnej, ewoluującej, beczelnej, obecnej, zwykłej, dostępnej, taniej - słowem każdej, która by rezygnowała z tzw. ponadczasowych wartości na rzecz bezpośredniego komunikowania.

Dariusz Fodczuk - jeden z najbardziej rozpoznawalnych artystów performance w Polsce. Swoje działania artystyczne prezentował na wielu prestiżowych przeglądach i festiwalach sztuki w Polsce, Europie, Ameryce Północnej i Azji. Poza performance, zajmuje się także rzeźbą, malarstwem, sztuką wideo oraz działalnością kuratorską i edukacyjną. Jest organizatorem bielskiej edycji Międzynarodowego Festiwalu Sztuki „Interakcje” organizowanego w Piotrkowie Trybunalskim, oraz kuratorem bloku performance Międzynarodowego Festiwalu „Global Communication” w Centrum Kultury Elekrownia, w Radomiu 2009r.. Był pomysłodawcą i kuratorem Bielskiego Festiwalu Sztuk Wizualnych w Bielsku-Białej, zorganizowanego przez Galerię Bielską BWA (2007). Zajmuje się również teorią i upowszechnianiem sztuki w tym sztuki performance.

Karolina Mełnicka / Stachu Szumski
„Generator pomników do przestrzeni publicznej idealnego państwa”
„Antykapitalistyczny ołtarz”

Punktem wyjścia warsztatów były otwarte wykłady i dyskusje, których wynik stanowiło późniejsze, wspólne działanie warsztatowe. Pierwsze spotkanie stanowiło debatę nad elementami wspólnymi wszystkim państwom europejskim i tym spoza kontynentu oraz nad pozostałościami i nowo zauważalnymi cechami polskiej odrębności narodowej. Te spotkania dały nam mapę haseł odwołujących się zarówno do przestrzeni fizycznej państw, jak również dały dowód funkcjonowania młodego pokolenia w rzeczywistości rozszerzonej o uniwersalną, zglobalizowaną przestrzeń wirtualną. Ten zbiór haseł stanowił dość interesujące pole poszukiwań dla późniejszych form plastycznych zawartych na muralu, w finalnej części projektu. Drugie spotkanie opierało się na utopijnych próbach stworzenia w pełni demokratycznego pomnika z mąki kartoflanej, przy pomocy „Generatora Pomnika do przestrzeni publicznej idealnego państwa”. „Generator pomników do przestrzeni publicznej idealnego państwa” Generator jest wynikiem refleksji nad deaktualizacją roli pomników w przestrzeni publicznej, zarazem jest też próbą wdrażania demokracji w proces ich kreacji. Forma interaktywnego generatora opiera się na mównicy, na wierzchu, której umieszczony jest głośnik, głośnik transponuje mowę na bardzo niskie częstotliwości (10 - 20 Hz). Na membranie głośnika rozlana jest ciecz nie-Newtonowska, która pod wpływem bardzo niskich częstotliwości przybiera abstrakcyjne, cieliste formy. Kształt docelowych, efemerycznych pomników jest zdeterminowany treścią i brzmieniem głosu użytkownika. Trzecie spotkanie stanowiło finał działania- mural powstały przy wspólnych siłach uczniów i stanowiący formę antykapitalistycznego ołtarza stworzonego z wybranych i zdekonstruowanych przez młodzież międzynarodowych logotypów reprezentujących korporacje.

Stachu Szumski ur.1992 w Gdańsku Student Akademii Sztuk Pięknych na wydziale Sztuki Mediów w Warszawie. Od 2013 związany z Galerią V9. Współtwórca projektu Nomadic State. Uczestniczył w licznych wystawach i projektach. m.in. Tajsa w Galerii BWA Tarnów, OUT OF STH Biennale Sztuki Zewnętrznej organizowanego przez BWA we Wrocławiu, Indias First Biennale of Contemporary Art w Fort Kochi w Indiach, Festival Der Regionen w Linz w Austrii i wielu innych. Jego twórczość jest wielopłaszczyznowa, od bezpośrednich intuicyjnych działań, w których za pomocą różnych mediów bada i mutuje popkulturową symbolikę, przez działania konceptualno -interaktywne, w których krytycznie przygląda się wyplukanej z folkloru estetyce krajów pierwszego świata,aż po fascynacje prowincjonalnym mistycyzmem new-age.

Karolina Mełnicka ur.1988 jest absolwentką kulturoznawstwa UAM w Poznaniu, studiuje w Akademii Sztuki w Szczecinie. Zajmuje się sztuką wideo, fotografią, obiektem i performansem. Jest zainteresowana badaniem granic percepcji zmysłowej i pozazmysłowej w kontekście wpływu technologii na codzienne życie i tożsamość jednostki przez wartościowanie rzeczywistości i zdarzeń. Punktem wyjścia do jej pracy dyplomowej był manifest oparty na refleksji nad estetyzującą życia codziennego oraz manipulacji wizualnych, jakim ulegamy w epoce postępującej symulacji. Nawigowała w nim do tekstu Jeana Baudrillarda i jego tezy dotyczącej funkcji parków rozrywki, skrywiających fakt "nieistnienia Ameryki". W 2014 roku przebywała na mobilnej rezydencji artystycznej w Indonezji, w ramach programu FOCUS+.

Dariusz Paczkowski: *Sporo jeździsz i malujesz za granicą. Jak znajdujesz miejsca pod nowe rzeczy, jak wygląda kwestia zezwoleń na malowanie?*

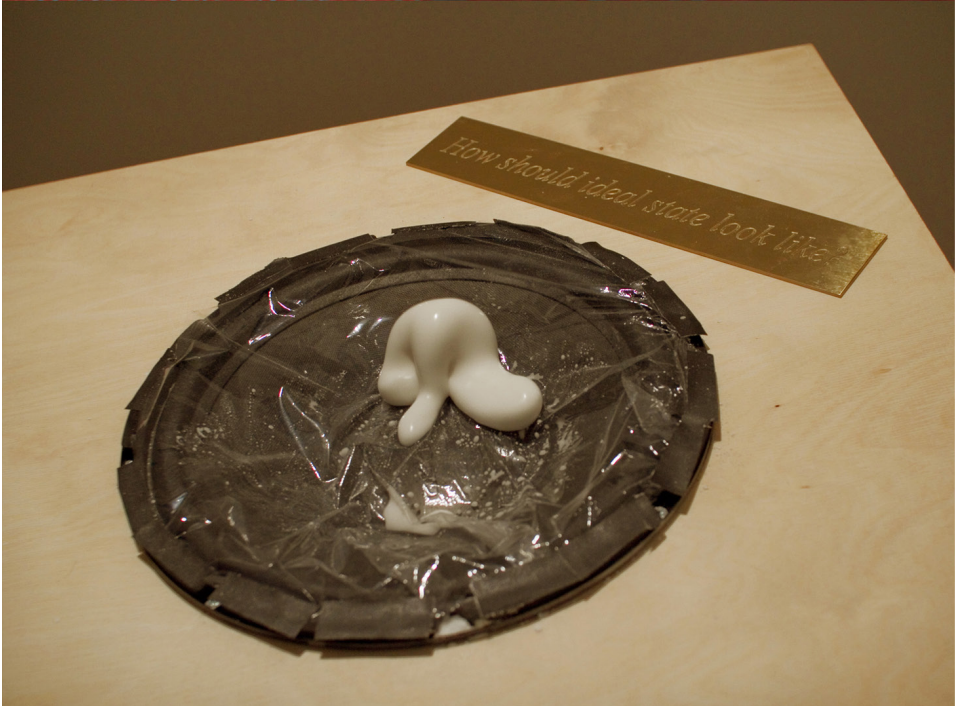
Stachu Szumski: W dużym stopniu zależy to od szerokości geograficznej. W krainach o dużym nasłonecznieniu i tropikalnej termalności, nieskażonych doszczętnie cywilizacją zachodu, stosunek autochtonów do przestrzeni publicznej wydaje się być dużo swobodniejszy niż w krajach zachodnioeuropejskich. Podróżując po Indiach, Meksyku czy Okinawie nie musiałem oczekiwać zmroku, by pod osłoną nocy z kryminalnym impetem przemaalowywać cudzą ścianę. Wystarczyło zapytać właściciela, niepotrzebny był przytłaczający balast formalności. Odpowiedzi w 90% były pozytywne a 50% ludzi bardzo interesowało to, co robię. Gotowi byli przynieść własną strawę i farby, a w wyjątkowych sytuacjach zaoferować nocleg. Czasami wieść o mojej wizycie rozchodziła się wśród lokalnej społeczności i przed końcem produkcji dostawałem szereg kolejnych muralowych propozycji. Otwarte ramiona i pierwotna ciekawość z jaką przyjmowali mnie tubylcy pozbawiała mnie potrzeby krytycznej formy wyrazu a budziła formę czysto metafizyczną, otwartą na lokalny moment, współgrającą z otoczeniem. Podsumowując, miejsca objawiały mi się same i nie musiałem o nie szczególnie zabiegać.

Dariusz Paczkowski: *Czy każda twoja praca niesie przesłanie? Czy zależy ci na tym, aby odbiorca odebrał przekaz, czy raczej masz to gdzieś?*

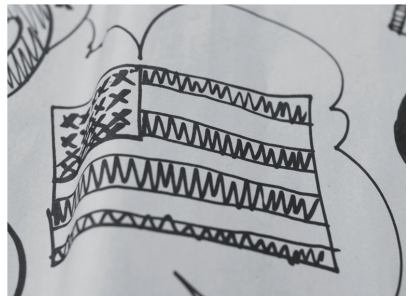
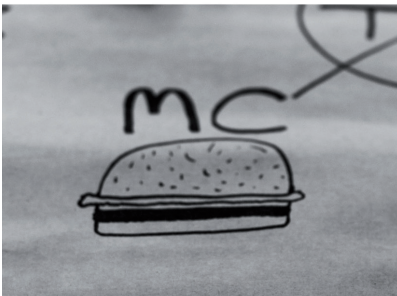
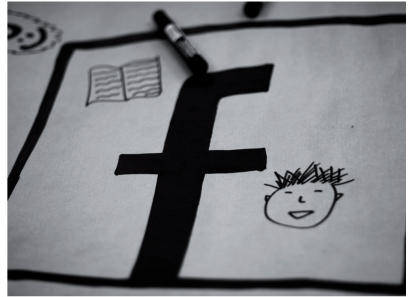
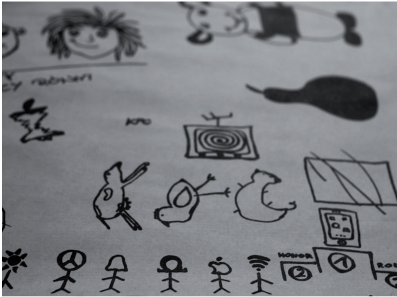
Stachu Szumski: Posiadanie czegokolwiek gdzieś bywa mi w zasadzie obce, ale skoro pytanie dotyczy przekazu, to pozwolę sobie na rozwinięcie. Miewam napady tworzenia metafizycznych form, w których konwencjonalna treść i czytelność wyrazu zacierają się. Pozostaje wtedy tylko kolor, improwizacja i produktywna bezmyślność. Zdarza się też, że nie pozostaję obojętny wobec dorobku naszej globalnej, wizualnej kultury i bazuję na zapomnianych kształtach, historiach i symbolach, by nadać im nowego znaczenia, zestawić je w niezestawionym do tej pory szyku skojarzeń. Taki system poszukiwania inspiracji powoduje, że brodząc po śmietniku popkultury w poszukiwaniu najbardziej zapomnianych superbohaterów, ocieram się o okultystyczne ryciny. Tego typu punktów i synergii między obcymi sobie wizualnymi półświatkami łaknę najmocniej. Kolejnym systemem poszukiwania inspiracji jest dla mnie dryf po medialnej codzienności, czasami doprowadzający mnie do fałd absurdu, które przewrotnie wybebeszam. Istnieje jeszcze coś takiego jak przypadek, dzięki któremu moje synapsy wpadają na różne sposoby zawarcia treści i formy. Treść staje się nieoczywistą narracją, uszczypnięciem.

Tatoofest TF, nr 84/04/2014

AUDI

KFC

Polsad

Grzeszka

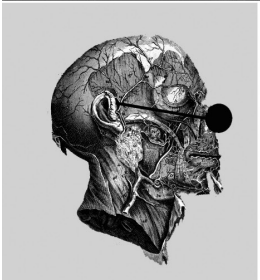
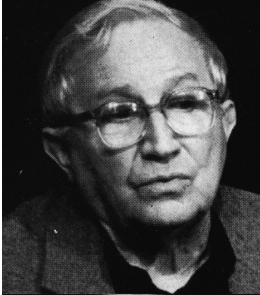
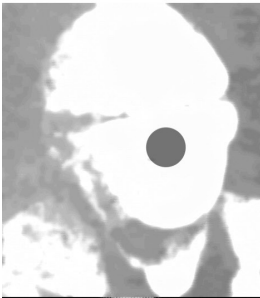
dela

KAROTENE

FRONZEWICZ

*Stu naszych młodych
działaczy dla uczczenia
wybiera się na hulajnogach
do Konga
inni składają
ślubowanie czystości
przedmałżeńskiej*

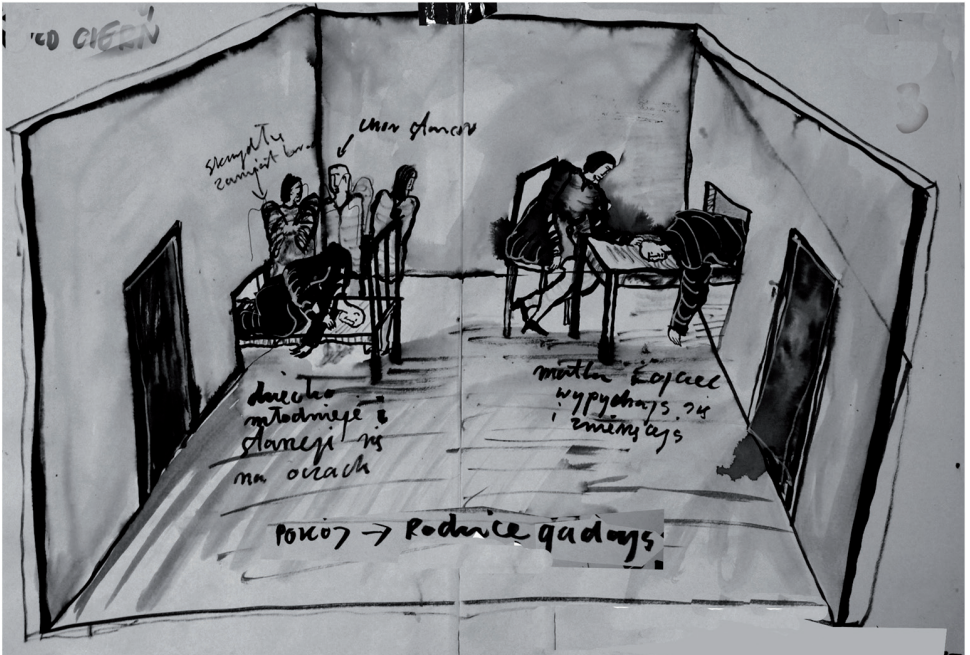
T.Różewicz "Kartoteka"

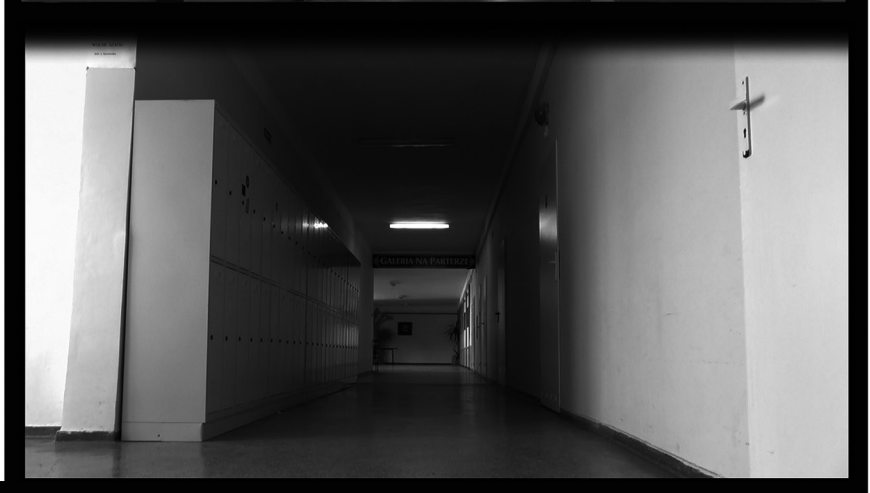
ZESPÓŁ SZKÓD
OGÓLNO KSZTAŁCĄCYCH
I TECHNICZNYCH
W ZELENIĘ GUŻE
&

TEATR SINEMA

PŹECTAWIA

T. RURZEWICZA
"KARTOTEMĘ"

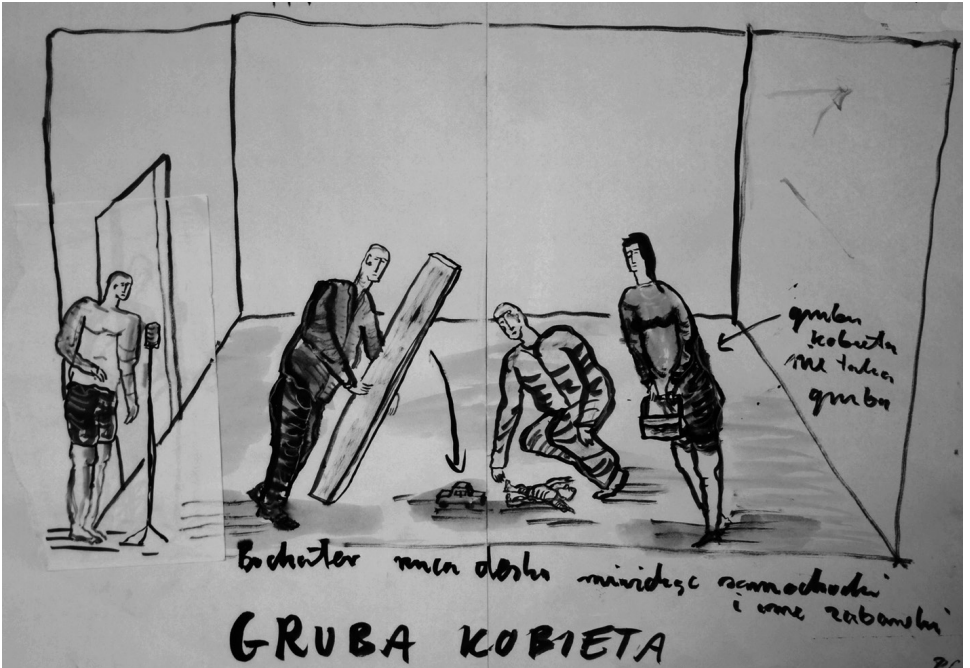

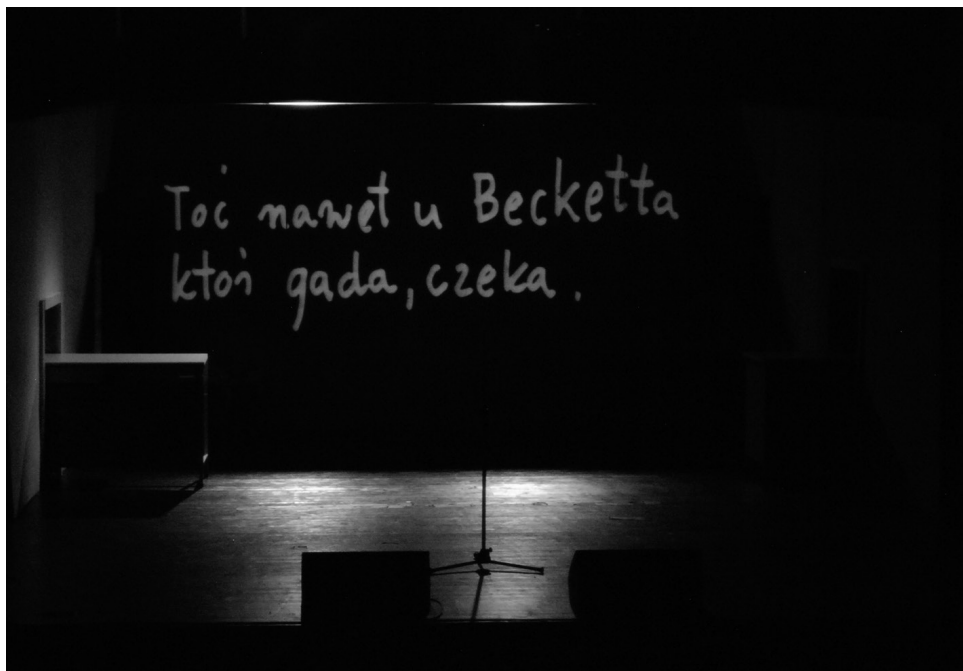
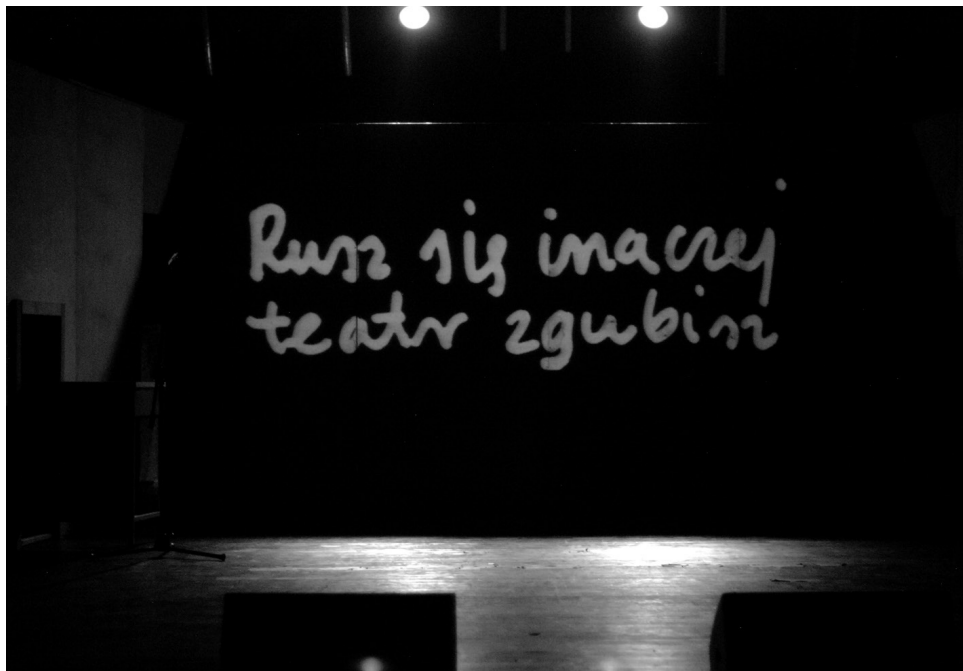

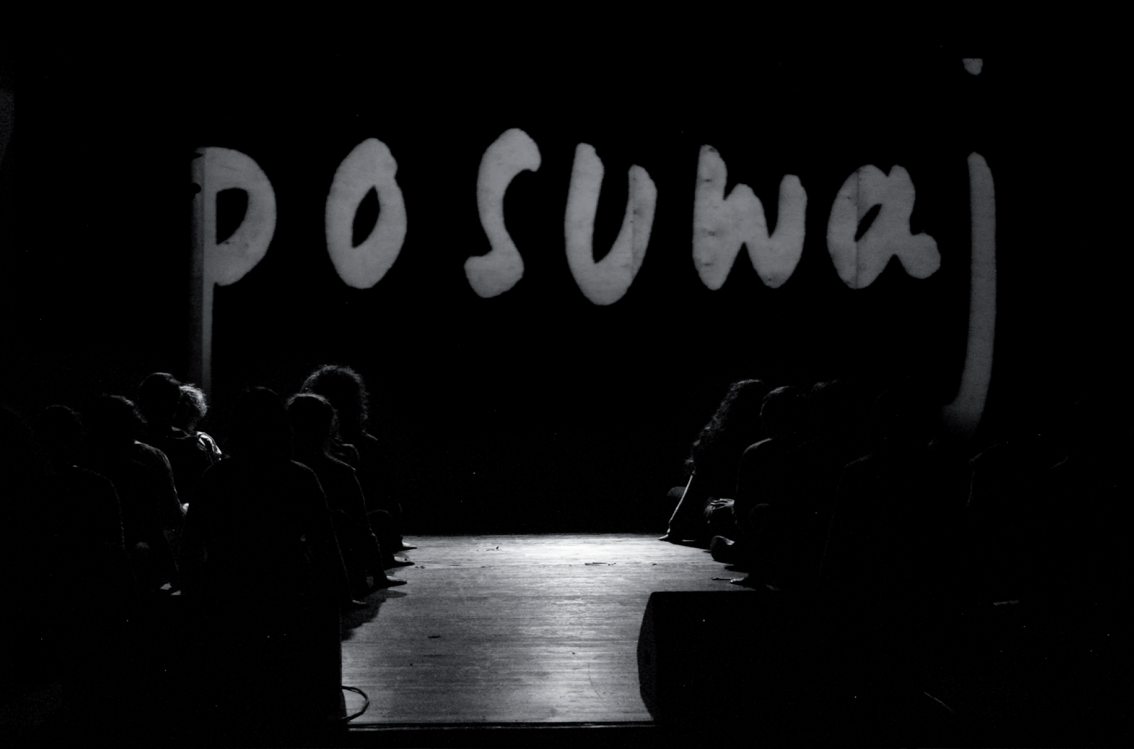

- UŚMIECH, DROGIE PANIE!

05:52

*WE DON'T
NEED NO
EDUCATION*

1

1

1

1

1

11111111

+

+

+

+

+

+

+

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

=

=

=

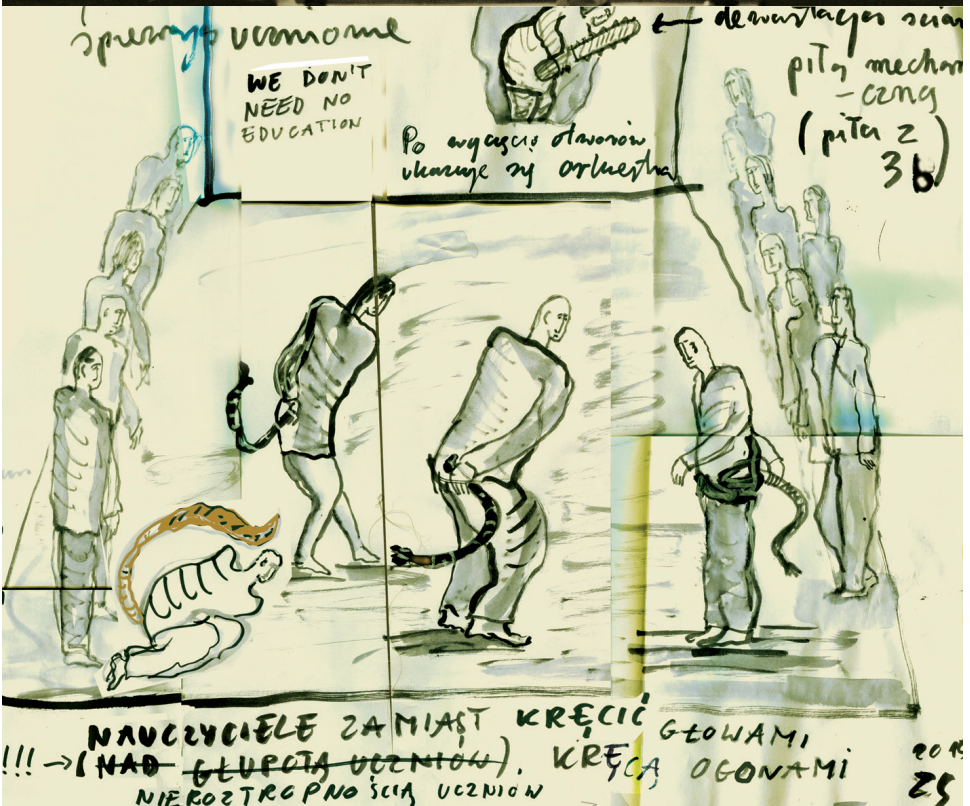
=

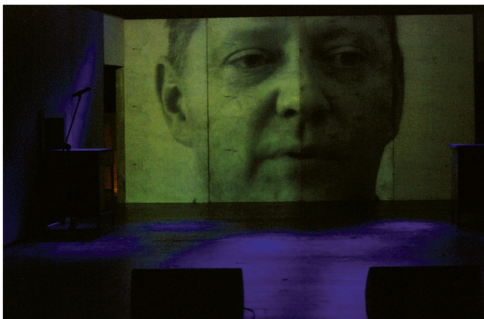
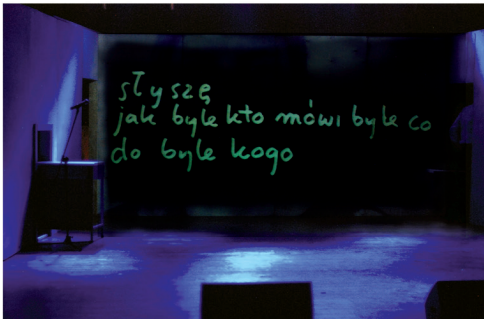
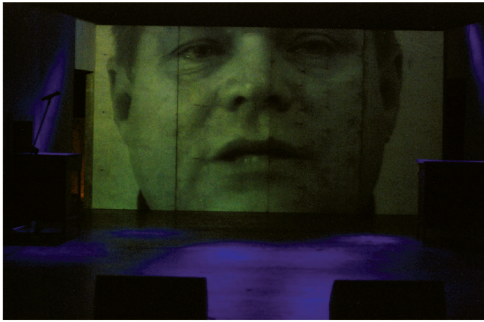
1 = 2

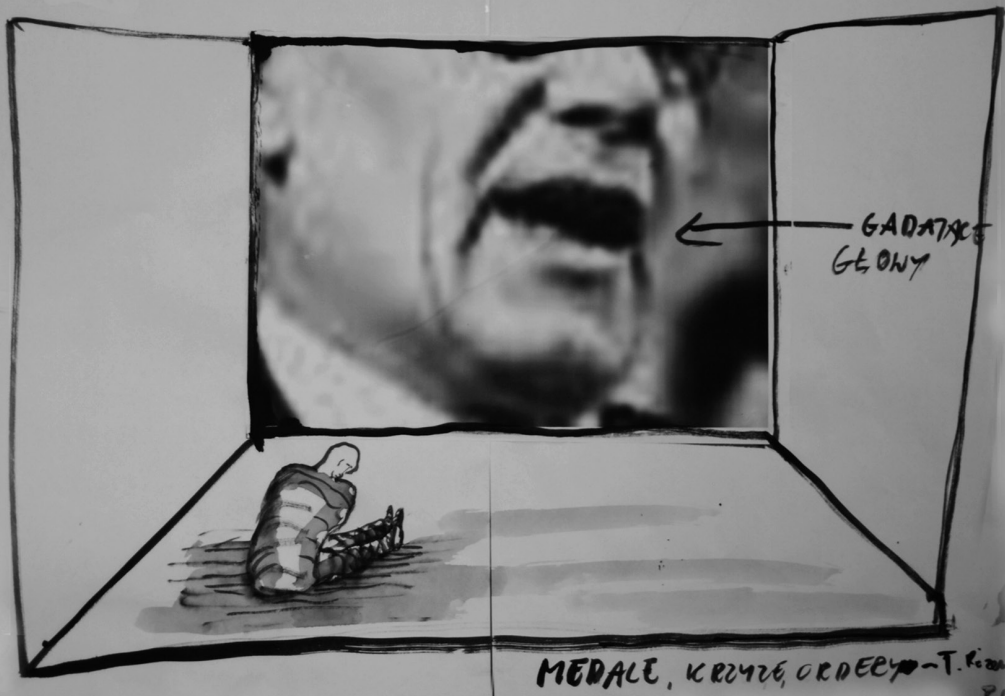

słyszę
jak byle kto mówi byle co
do byle kogo

4
 3201 KONIEC 2
 KONIEC 1.
 MUZA BEZ SŁOW

412 KONIEC SŁOW
 DO 525 MUZA (9) MUZA

49 CD
 DO DATY WIECZA T.R.

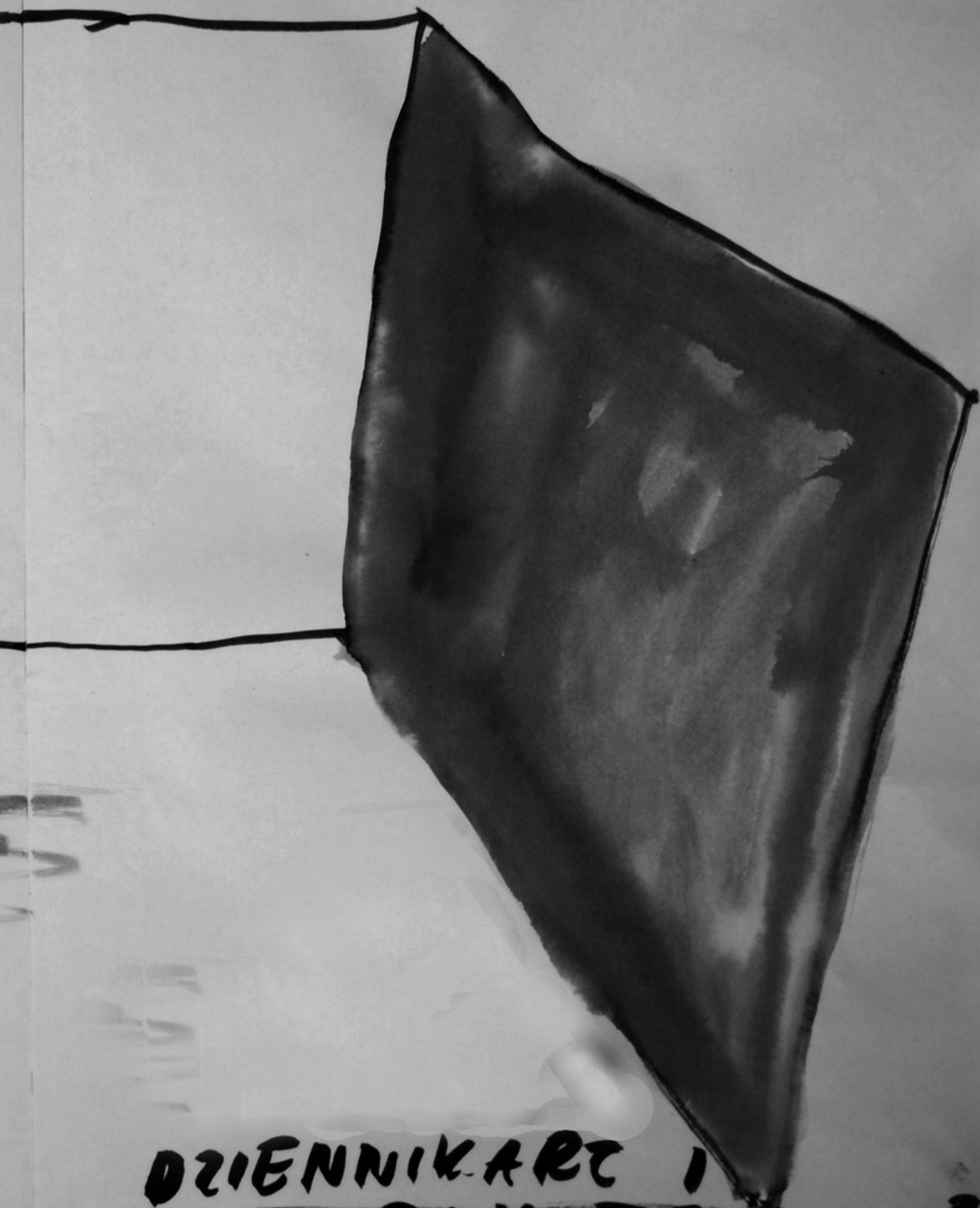
FINAL
 8 CD ZIELONA
 2024

Stoły
 44
 09
 25
 255

DZIENNIKARZ notuje. Namysla się, rzuca nagle pytanie Jakie są pana poglądy polityczne?

BOHATER Kto ma o piątej rano poglądy polityczne? Oszalał. Chce, żebym miał o świcie poglądy! Trzeba się umyć, ubrać, załatwić, wyczyścić zęby, zmienić koszulę, założyć krawat, wciągnąć spodnie i dopiero poglądy...

DZIENNIKARZ I
BOHATER

25

Na pewno

w czasie warsztatów
nie uczymy dykcji. Po
zakończeniu spektaklu byłem
wywoływany przez młodzież hasłem
nie do końca zrozumiałym. Okrzyki brzmiały
tak jakby: *gdzie leży ser*. Dopiero po chwili zrozumiałem.
Gdzie leżyser - Gdzie reżyser. Pojąłem. Długodojrzewający.
Wszedłem na scenę. Tam gdzie leżyser. Tam się ukloniłem.
Chciałem podziękować nauczycielom i uczniom za otwartość
i zainteresowanie dla naszych prac przy-szkolnych i około-teatralnych.
Szczególne podziękowania należą się pani Beacie Krop za wyrozumiałość
i opiekę. Pani dyrektor Elwirze Kozak chciałem podziękować za wsparcie
i przychylność. Dziękuję z dykcją i bez. *Zbigniew Szumski. / Teatr Cinema / 2015*

Katalog NR: .....

Teatr Cinema
ul. Kolonijna 8
58-573 Michałowice-Piechowice
Poland
Tel: +48 75 7617616
Mobil: +48 602192270
e-mail: teatrcinema@wp.pl
<http://www.teatrcinema.pl>

Projekt zrealizowano ze środków:

Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Województwa Dolnośląskiego
www.umwd.dolnyslask.pl

**DOLNY
ŚLĄSK**

Stowarzyszenia Teatralnego
Teatr Cinema

Opracowanie graficzne:
Cinema Graf & Zbigniew Szumski
Foto: Katarzyna Rotkiewicz-Szumaska
Video: Marek Oleksy
Skład: Michał Synow

Druk: Art Service Jelenia Góra

ISBN 978-83-926754-2-6

